

РЕШЕНИЕ

№ 34876

гр. София, 24.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка
Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5026** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мирослава Йорданова-Великова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН. Образувано е по касационна жалба на заместник кмет на Столична община – И. П., чрез адв. П., с посочен съдебен адрес: [населено място], [улица] срещу Решение № 889/10.03.2025г. по нахд № 12398 по описа на СРС за 2024г. с което е отменено постановеното от него НП № СО-ОД-24-25КС-537/06.08.2024г., издадено от зам. кмета на СО, направление „Транспорт и градска мобилност“, упълномощен със Заповед №СО А24-РД-2149/20.02.2024г. на кмета на Столична община, с което на основание чл. 29, ал.1, т.17 от НОДТСО от Наредба за организацията на движението на територията на Столична община (НОДТСО) на Д. П. Г., ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание “глоба” в размер на 5000,00 /пет хиляди / лева.

С жалбата се навеждат касационни основания за неправилност и незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния и процесуалния закон. Излага аргумент, от събраните по делото доказателства се установява, че на 13.05.2024г. около 14.15 ч. в [населено място], район „Т.“, [улица], №182 на обект: „Жилищна сграда с подземни гаражи и магазини“ в УПИ 741,742,762,763,764,765, кв.120, м. “К. вода“, лицето – Д. П. Г., в качеството му на технически ръководител е допуснало извършване на строително - ремонтните дейности без устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизаци от обекта. По категоричен и ясен начин е установено нарушението, нарушителят, както и неговата

вина.

Видно от представената по делото Заповед № 05/01.03.2021г. именно лицето - Д. П. Г., заема длъжността „технически ръководител“ на процесния обект.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. П., редовно упълномощено. Поддържа жалбата и моли съда да отмени решението и наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба – не изпраща представител и не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, 19 – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания, намира за установена следната фактическа обстановка от въззивната инстанция:

На 13.05.2024г.около 14.00часа, Х. М.-главен инспектор в Столичен инспекторат, извършил проверка на горепосочения обект в присъствието на Д. П. Г., в качеството му на технически ръководител. При извършената проверка, М. констатира, че на строителния обект не е изградено устройство за измиване на ходовата част на строителните машини. Свидетелят не установил извършването на СМР на обекта, а единствено, че от западната страна на обекта имало поставени контейнери със строителни отпадъци и фургони. Съставен е констативен протокол от проверката, изготвен бил снимков материал.

На 22.05.2024 Х. М. съставил срещу жалбоподателя и в негово присъствие, акт за установяване на административно нарушение №24-25 КС-537/22.05.2024г. за това, че на 13.05.2024г. Д. Г. като технически ръководител допуснал извършването на СМР без устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизащи от обекта. Актът бил предявен за запознаване на жалбоподателя, който го подписал, като в графата предназначена за възражения посочил, че е съгласен да бъде сключено споразумение.

На 06.08.2024г. е издадено обжалваното наказателно постановление, което на основание чл. 29,ал.1,т.17 от НОДТСО от Наредба за организацията на движението на територията на Столична община (НОДТСО) на Д. П. Г., ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание “глоба” в размер на 5000,00 /пет хиляди / лева.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество същата се явява неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Приел е обаче, че са допуснати множество съществени нарушения на процесуалните правила, които обуславят незаконосъобразността на наказателното постановление.

Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че словесното описание на нарушението, дадено в АУАН и НП на Д. Г. е вменено, че „в качеството си на технически ръководител на строежа е допуснал извършването на СМР без устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизащи от обекта. “В АУАН нарушението е квалифицирано като такова по чл.29,ал.1,т.17 от НОДТСО, а при издаване на НП на осн.чл.53,ал.1 от ЗАНН, административнонаказващият орган е квалифицирал нарушението ,като е посочил и разпоредбата на чл.135 от НОДТСО, предвиждаща отговорност за допустителство. Правилно СРС е обосновал и извод, че в настоящия случай, при издаването на НП

административнонаказващият орган е излязъл извън правомощията си по чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, като е санкционирал Г. за деяние, което не е част от повдигнатото с АУАН административнонаказателно обвинение. С АУАН е повдигнато обвинение за извършено действие, а с НП за допустителство чрез бездействие, с което се променят освен описанието на деянието и формата на осъществяването му – чрез бездействие, както и вида му – чрез допустителство.

В този смисъл се констатира разминавания между фактическите и правните основания за съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаденото наказателно постановление, което представлява съществено процесуално нарушение. За санкционираното лице не става ясно в какво точно се състои вмененото му нарушение, оттам то не може да изгради своята защита, а съдът е затруднен да прецени кои факти следва да са предмет на доказване, при проверката за законосъобразност на НП. Административнонаказателното обвинение и волята на АНО следва да бъдат ясни и недвусмислени. Порокът неяснота, непълнота и непрецизност в словесното описание и правна квалификация на извършеното е винаги съществен, тъй като внася неопределеност в обвинението, предмет на АУАН и НП и нарушава правото на защита на посочения извършител. Подкрепя се от настоящата инстанция изводът на районния съд, че с издаването на наказателното постановление АНО е въвел изцяло нови факти и вместо за действия, отговорността е ангажирана за бездействия, като по този начин лицето следва да се защитава срещу ново обвинение, повдигнато едва с НП.

На следващо място касационната инстанция намира, че оспореното НП е издадено в нарушение на материалния закон, тъй като нормата на чл.29,ал.1,т.17 от НОДТСО предвижда, че се забранява извършване на СМР без посоченото устройство за измиване на ходовата част. В процесния случай, от събраните и анализирани от въззивния съд доказателства, не се установява на процесната дата /13.05.2024г./на проверения от М. обект да са били извършвани каквито и да било строително-монтажни дейности. Ангажирането на административнонаказателната отговорност,на което и да е лице следва да се извърши на база реално установени факти,които да сочат извършване на нарушение.

СРС е изпълнил служебното си задължение да събере доказателства за проверка на изложените в акта и НП факти, като е приобщил към делото по надлежния процесуален ред относимите писмени и гласни доказателства, на базата, на които е постановил законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Предвид изложеното съдът намира, че съставът на въззивния съд е постановил правилно решение. Касационната жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал.2, предложение 1 от АПК, Административен съд София – град, 19 – ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение №889 от 10.03.2025 г. по НАХД № 12398 от 2024 г. по описа на СРС, НК, 108-ми състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове:

